

บทที่ ๕

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การศึกษา เรื่อง “การศึกษาวิเคราะห์บทบาทของพระสิวลีเถระที่ปรากฏในคัมภีร์พระพุทธศาสนา” มีวัตถุประสงค์ในการวิจัย ๓ ข้อ ๑) เพื่อศึกษาประวัติความเป็นมาของพระสิวลีเถระ ๒) เพื่อวิเคราะห์บทบาทของพระสิวลีเถระที่ปรากฏในคัมภีร์พระพุทธศาสนาเถรวาท ๓) เพื่อศึกษาวิเคราะห์บทบาทของพระสิวลีเถระที่มีต่อสังคมไทยปัจจุบัน เป็นการศึกษาแบบผสมผสาน (Mixed Methods Research) โดยเริ่มจากการวิจัยเอกสารโดยใช้เอกสารเป็นหลัก (Documentary Research) โดยศึกษาเอกสารชั้นปฐมภูมิและชั้นทุติยภูมิ การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) จะใช้ข้อมูลภาคสนามบางส่วน ที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้รู้ผู้เชี่ยวชาญและผู้เกี่ยวข้อง และได้ผลสรุปการวิจัย ดังนี้

๕.๑ สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษา สรุปประเด็นต่างๆ ดังนี้

๕.๑.๑ ประวัติความเป็นมาของพระสิวลีเถระในคัมภีร์พระพุทธศาสนา

ผลการศึกษา พบว่า พระสิวลีเถระ สรุปสารและความสำคัญได้ ดังนี้

สถานะเดิม พระสิวลีเถระ นามเดิมว่า “สิวลี” พระบิดามีพระนามว่า ลิลิจฉวี พระมารดา พระนางสุปปวาสา เป็นพระธิดาเจ้าเมืองโกลิยะ อยู่ในครรภ์มารดาถึง ๗ ปี ๗ เดือน ๗ วัน ทำให้มารดามีลากสักการะมาก และคลอดง่ายที่สุด ชีวิตก่อนบวช ย้อนไปถึงก่อนที่ท่านจะประสูติ พระมารดาเสวยทุกขเวทนาหนักมาก จึงให้พระสวามีไปบังคมทูลพระศาสดา พระศาสดาตรัสประทานพรให้ว่า ขอพระธิดาแห่งโกลิยวงศ์จงมีความสุข ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ ประสูติพระโอรสหาโรครมิได้เกิด พระนางก็ประสูติพระโอรสสมพุทธพรทุกประการ แล้วได้ถวายมหาทานตลอด ๗ วัน

มูลเหตุของการบวชในพระพุทธศาสนา เมื่อสิวลีกุมารประสูติ พระมารดาและพระประยูรญาติได้ถวายมหาทาน ๗ วัน ในวันที่ ๗ พระสารีบุตรเถระจึงชวนเธอบวช เธอตอบว่าถ้าบวชได้ก็จะบวช พระมารดาทรงทราบก็ดีใจ อนุญาตให้พระเถระบวชกุมารได้ตามประสงค์ พระเถระจึงนำกุมารไปบวชเป็นสามเณร ตั้งแต่กุมารบวชแล้ว ลาก สักการะได้เกิดแก่ภิกษุทั้งหลายมากมาย การบรรล

ธรรม พระสวสีได้ฟังตงปัญจกรรมฐานจากพระสารีบุตรเถระ แล้วบรรลुพระอรหัตผลในเวลาปลงผม ท่านกล่าวว่า จดมีตโกนครั้งแรกบรรลุโสดาปัตติผล ครั้งที่ ๒ บรรลุสกิทาคามีผล ครั้งที่ ๓ บรรลุอนาคามีผล พอปลงผมเสร็จบรรลุพระอรหัตผล

งานประกาศพระศาสนา พระสวสีนั้นเป็นพระที่มนุษย์และเทวดาเคารพนับถือบูชามาก จึงเป็นพระที่มีลาภมาก แต่มักจะถูกมองว่า เป็นเรื่องของบุญเก่า แต่ถึงอย่างไรก็ตามเหตุการณ์อย่างนี้ ก็ต้องถือว่าท่านมีส่วนสำคัญในการประกาศพระศาสนา เพราะทำให้คนที่ยังไม่ศรัทธาในพระพุทธศาสนา เกิดศรัทธา เพราะอยากหาพระที่มีบุญญาธิการเหมือนท่าน เอตทัคคะ เพราะเหตุที่ท่านเป็นผู้มีลาภมาก ไม่ว่าจะอยู่ที่ไหน หรือจะไปที่ไหนช่วยให้ภิกษุทั้งหลาย ไม่ขัดสนปัจจัยลาภไปด้วย พระศาสดาจึงทรงตั้งท่านไว้ในเอตทัคคะว่าเป็นผู้เลิศกว่าภิกษุทั้งหลายผู้มีลาภมาก บุญญาธิการ แม้พระสวสีเถระนี้ ก็ได้บำเพ็ญความดีอันเป็นอุปนิสัยแห่งพระนิพพานมานาน ในกาลแห่งปทุมุตตรพุทธเจ้า ได้เห็นพระศาสดาตั้งภิกษุรูปหนึ่งไว้ในเอตทัคคะ เป็นผู้เลิศกว่าภิกษุทั้งหลายผู้มีลาภ จึงทำบุญมีประการต่างๆ แล้วตั้งความปรารถนาว่า ขอให้ตนเองได้เป็นเช่นภิกษุรูปนั้นบ้าง ในศาสนาของพระพุทธเจ้าพระองค์หนึ่งในอนาคต พระศาสดาทรงพยากรณ์ว่า จะได้สำเร็จในสมัยแห่งพระสมณโคดม

นิพพาน พระสวสีเถระได้บรรลุประโยชน์สูงสุดของตนแล้ว ได้บำเพ็ญประโยชน์เพื่อมหาชน จนถึงวาระสุดท้ายของชีวิต จึงได้นิพพานดับสังขารสู่บรมสุขอย่างถาวร

๕.๑.๒ บทบาทของพระสวสีเถระที่ปรากฏในคัมภีร์พระพุทธศาสนาเถรวาท

ผลการศึกษา พบว่า บทบาทของพระสงฆ์เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของมนุษย์ การกระทำของมนุษย์ที่อยู่ในสังคม ในภาพรวม คือ การมีส่วนร่วมทั้งสังคมและชุมชน ในการสร้างความเจริญในหลายๆ ด้าน และพัฒนาคุณภาพชีวิตของมนุษย์ให้อยู่ในระดับที่สามารถเข้าถึงหลักความจริงของชีวิตได้ และตั้งอยู่ในความไม่ประมาท บทบาทนั้นจะเป็นโดยการคาดหวังหรือการกำหนดเอง และมาจากการขัดเกลาทางสังคม บทบาทจะแตกต่างกันเนื่องมาจากพื้นฐานทางสังคม หรือสภาพแวดล้อมที่ต่างกัน บทบาทของแต่ละคนก็จะถูกกำหนดอย่างเป็นแบบแผน หรือไม่แบบแผนก็ตาม แต่ปฏิบัติสืบต่อกันมาเป็นเวลานาน อนึ่งในคนเดียวอาจมีหลายบทบาทในขณะเดียวกันได้

บทบาทของพระสงฆ์ที่มีต่อการพัฒนาสังคมทั้งในอดีตเช่นสมัยพุทธกาล ที่มีพระอริยสงฆ์มากมาย รวมทั้งพระอริยสงฆ์ที่เป็นอัสติมหาสาวก เช่นพระสวสีเป็นต้น มีหลายอย่างที่ได้ช่วยให้สังคมนี้ อยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข โดยมีหลักยึดและมีสายใยซึ่งกันและกันด้วยหลักพรหมวิหารธรรมในพุทธศาสนา เป็นการสร้างประโยชน์สุขแก่สังคมโดยส่วนรวมด้วยการพัฒนาให้อยู่ในลักษณะที่เรียกว่า “ดุลยภาพแห่งการพัฒนา” กล่าวคือพัฒนาระบบสังคมต่างๆ ให้เท่าเทียมกันไม่มากไม่น้อยไปกว่ากัน ใช้ความรู้ทางวิชาการไปหลายสาขา และอย่างน้อยที่สุดจะต้องมีความรู้ใน หลักวิชาและหลักเกณฑ์ต่างๆ ที่เกี่ยวกับปรากฏการณ์ทางสังคมอย่างลึกซึ้ง ในภาพรวมพระสงฆ์เหล่านั้น มีหลายท่านที่ผ่านการศึกษา

อบรมวิชาการด้านสังคมมาอย่างลึกซึ้ง หลายท่านมาจากตระกูลชั้นสูง หลายท่าน ผ่านการบริหารองค์กร เป็นผู้นำองค์กรมาก่อน และผ่านการแสวงหาข้อเท็จจริงทางสังคมในด้านต่างๆ มาก่อนที่จะเข้ามาบวชเป็นพระภิกษุในพุทธศาสนา เมื่อบวชแล้วและสำเร็จประโยชน์และเป้าหมายการบวชแล้ว จึงใช้องค์ความรู้ที่มีอยู่ในตนเองให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม จึงมีบทบาทและพฤติกรรมที่บุคคลในสังคมจะแสดงออกตามสถานภาพ หรือตำแหน่ง สิทธิ และหน้าที่ของตน ตามความคาดหวังของสังคมหรือตามความเป็นจริง ซึ่งการแสดงบทบาทของแต่ละบุคคลอาจจะสอดคล้องหรือขัดแย้งกับความคาดหวังของสังคมก็ได้ ทั้งนี้บทบาททางสังคมจะถูกกำหนดและวางระเบียบไว้ เพื่อการปฏิบัติอย่างชัดเจนว่าบุคคลที่อยู่ในบทบาทนั้นจะต้องมีสิทธิและหน้าที่ทำอะไรบ้างในองค์กรนั้นๆ และสังคมได้วางระเบียบไว้อย่างชัดเจนว่าบุคคลในองค์กรดังกล่าว จะต้องเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทของตนและผู้อื่นที่กำหนดไว้ ทั้งนี้เพื่อให้มีมาตรฐานการปฏิบัติงานที่ดี ถูกต้อง และมีประสิทธิภาพ เช่นเดียวกับพระสงฆ์ซึ่งมีสถานภาพทางสังคมที่อยู่ในสถาบันศาสนา พระสงฆ์จึงมีบทบาทในด้านต่างๆ ทั้งที่เป็นบทบาทที่ถูกกำหนดไว้ บทบาทตามความคาดหวังและบทบาทที่ปฏิบัติจริง ซึ่งพระสงฆ์จะต้องเข้าใจบทบาทของตนให้ชัดเจน เพื่อที่จะได้ปฏิบัติให้ถูกต้องด้วย หน้าที่หรือการทำตามอำนาจหน้าที่ที่กำหนดไว้ให้บุคคลพึงกระทำหรือต้องกระทำเมื่อเข้าครอบครองตำแหน่งนั้นๆ ฉะนั้นบทบาทของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล จึงหมายถึงหน้าที่หรือการทำตามอำนาจหน้าที่ที่กำหนดไว้ให้บุคคลพึงกระทำหรือต้องกระทำเมื่อเข้าดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ดังนั้น ในประเด็นที่ ๒ นี้ สามารถสรุปบทบาทของพระสืวลีเถระที่ปรากฏในคัมภีร์พระพุทธศาสนาเถรวาทได้ ดังนี้

๑) บทบาทของพระสืวลีในการเผยแผ่พระพุทธศาสนา พระสืวลีเถระเป็นพระอัครสาวกผู้เปี่ยมล้นด้วยคุณความดี มีองค์ความรู้ในตนที่เปี่ยมล้น มีความสามารถหลากหลาย แต่ไม่โดดเด่นเท่ากับการที่ท่านมีบาร์มีด้านลาภสักการะ ซึ่งบาร์มีด้านนี้เอง เป็นกำลังสำคัญยิ่งในการสนับสนุนกิจการเผยแผ่พระศาสนาด้านอื่นๆ ได้อย่างกว้างขวาง เพราะท่านมีคุณสมบัติ ๗ ประการ คือ ๑. ปิโย เป็นที่รักเป็นที่พอใจ ๒. ครุ เป็นที่เคารพ ๓. ภาวนีย เป็นที่ยกย่อง ๔. วตฺตา จ เป็นนักพูด รู้จักชี้แจงให้เข้าใจ ๕. วจนฺทโม เป็นผู้อดทนต่อถ้อยคำ ๖. คมภีรณฺจ กถ กตฺตา เป็นผู้พูดด้วยถ้อยคำลึกซึ้งได้ ๗. โน จญฺฐาเน นโยชเย ไม่ชักนำในอธรรมะ คือ ไม่แนะนำในเรื่องเหลวไหลเหลวแหละเหลว

๒) บทบาทของพระสืวลีในการบำรุงพระภิกษุสงฆ์ บทบาทในการบำรุงพระภิกษุสงฆ์นี้ ท่านสามารถปฏิบัติได้อย่างดีเยี่ยม เพราะไม่ว่าท่านจะที่ไหน จำพรรษาที่ใด ก็ทำให้หมู่พระภิกษุสงฆ์ในที่นั้น อวาสนันพลอยได้รับการบำรุงด้วยปัจจัย ๔ จากเหล่าพุทธบริษัทไม่ขาด ทั้งนี้ทั้งนั้น ก็เพราะท่านมีบุญญาธิการมาก มากไปด้วยลาภสักการะ เป็นเลิศในด้านนี้

๓) บทบาทของพระสืวลีในฐานะเอตทัคคะผู้มีลาภมาก ท่านได้สร้างคุณูปการที่สำคัญยิ่งกับพระพุทธศาสนา เช่น ด้านการเผยแผ่ การรักษาศรีทศตอพุทธบริษัท คุณลักษณะข้อนี้

เป็นผลมาจากความสามารถเฉพาะตัวของท่าน ด้วยการปฏิบัติดี ปฏิบัติตรง ปฏิบัติเหมาะสม และปฏิบัติชอบ

๔) บทบาทของพระสวลีในฐานะพระอสีติมหาสาวก จากการที่ท่านมีบุญมาก กล่าวคือ มีลาภสักการะมาก เป็นพระมหาเถระ ๑ ใน ๘๐ รูป ท่านจึงเป็นแบบอย่างที่ดีงาม เป็นกัลยาณมิตรของเพื่อนพรหมจรรย์ สงเคราะห์ อนุเคราะห์ด้วยอำมิสทานและธรรมทานด้วยบุญบารมีของท่าน

๕.๑.๓ วิเคราะห์บทบาทของพระสวลีเถระที่มีต่อสังคมไทย

๑) บทบาทของพระสวลีในการเผยแผ่พระพุทธศาสนา พระสวลีเถระเมื่อได้สำเร็จเป็นพระอรหันต์แล้ว ได้ช่วยกิจการพระพุทธศาสนา และช่วยแบ่งเบาภาระของพระพุทธเจ้า ได้เป็นอย่างมาก โดยเฉพาะการติดตามเสด็จพระพุทธเจ้าไปยังสถานที่ต่างๆ โดยเฉพาะถิ่นทุรกันดาร ดังนั้น การติดตามของท่านจึงเป็นการเผยแผ่พระพุทธศาสนาไปในตัว กล่าวคือ เมื่อพระพุทธเจ้าจะเสด็จไปสั่งสอนเวไนยสัตว์ที่ใด หากท่านไปด้วย ความลำบากด้วยปัจจัย ๔ ก็เป็นอันหมดสิ้นไป การเผยแผ่พระพุทธศาสนาก็สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

๒) บทบาทของพระสวลีในการบำรุงพระภิกษุสงฆ์ ด้วยอำนาจบุญที่ท่านพระสวลี ได้บำเพ็ญสั่งสมอบรมมาตั้งแต่อดีตชาติ เป็นปัจจัยส่งผลให้ท่านเจริญด้วยลาภสักการะ โดยมีเทพยดานาค ครุฑ และมนุษย์ทั้งหลาย นำมาถวายโดยมิขาดตกบกพร่อง ไม่ว่าท่านจะอยู่ในที่ใดๆ ในป่า ในบ้าน ในน้ำ หรือบนบก เป็นต้น แล้ว ผู้คนตลอดจนทวยเทพที่เคารพนับถือท่านก็พลอยติดตามท่านปรนนิบัติท่าน กล่าวได้ว่า กำลังกาย ความสบายกายด้านปัจจัย ๔ ของหมู่พระภิกษุสงฆ์เกิดขึ้นง่ายด้วยบุญของพระสวลีเถระนี้เอง

๓) บทบาทของพระสวลีในฐานะเอตทัคคะผู้มีลาภมาก ท่านสามารถยังศรัทธาความเลื่อมใสให้เกิดแก่ผู้พบเห็นทั่วไปด้วยความมีคุณพิเศษส่วนตัว สามารถสร้างศรัทธาและความเลื่อมใสให้เกิดขึ้นกับพุทธบริษัทได้อย่างดียิ่ง ดำเนินชีวิตด้วยประโยชน์ส่วนรวมเป็นที่ตั้ง

๔) บทบาทของพระสวลีในฐานะพระอสีติมหาสาวก พระสวลีเถระเป็นพระเถระรูปหนึ่งที่ผู้คนต่างเคารพศรัทธาและเป็นแบบอย่างเกี่ยวกับการสร้างบารมีธรรมในพระพุทธศาสนา ท่านได้รับยกย่องในทางผู้มีลาภมาก ด้วยอำนาจบุญของพระสวลีที่ได้สั่งสมมาตั้งแต่ชาติก่อน เป็นปัจจัยส่งผลให้ท่านเจริญด้วยลาภสักการะ และได้ช่วยแบ่งเบาภาระของพระพุทธเจ้าและได้ช่วยงานพระศาสนาเป็นอย่างมาก

๕) บทบาทของพระสวลีที่มีต่อสังคมไทย พระสวลีเถระเป็นพระอรหันต์ที่ได้รับการเป็นเอตทัคคะผู้เลิศในทางผู้มีลาภมาก คนไทยเชื่อว่าผู้ใดได้บูชาพระสวลีเถระแล้ว จะได้รับโชคลาภเงินทองไหลมาเทมา โดยนิยมบูชารูปพระสวลีเถระ ในประเทศไทย ตามวัดต่างๆ มีการสร้างรูปเหมือน หรือรูปจำลองของพระสวลี องค์ขนาดใหญ่ประดิษฐานไว้ตามตามมุมต่างๆ ของวัดนั้นๆ ทั้ง

ประเทศ ทั้งนี้ก็เพราะพระพุทธศาสนามีความสัมพันธ์อันใกล้ชิดกับวิถีชีวิตของคนไทย จัดเป็นสถาบันหนึ่งที่มีความสำคัญต่อสังคมไทยเป็นอย่างมากซึ่งจะพบได้จากการแสดงออกทางศิลปะ วรรณคดี คติธรรม วัฒนธรรมประเพณี เป็นต้น

๖) หลักการและแนวทางการประยุกต์ใช้บทบาทของพระสืวลีเถระของสถาบันพระพุทธศาสนาจึงประกอบด้วย (๑) การบริหารงานคณะสงฆ์ (๒) การบริหารงานการเผยแผ่ และ (๓) การสาธารณสงเคราะห์

บทบาทของพระสืวลีเถระในด้านต่างๆ ถือว่าเป็นหน้าที่โดยตรงของพระภิกษุสงฆ์ เพื่อปลูกฝังอบรมให้พุทธศาสนิกชนเป็นคนดี มีศีลธรรมและประพฤติปฏิบัติชอบซึ่งชี้ให้เห็นคุณธรรมจริยธรรม แบบแผนในการดำเนินชีวิตทั้งด้านส่วนตัวและสังคมได้เป็นอย่างดี

๕.๒ ข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง “การศึกษาวิเคราะห์บทบาทของพระสืวลีเถระที่ปรากฏในคัมภีร์พระพุทธศาสนา” ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

๕.๒.๑ ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

๑) รัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การศึกษาอัตชีวประวัติของพระเถระในอดีต ทั้งในสมัยพุทธกาล และหลังพุทธกาล มาศึกษาอย่างเป็นระบบจัดลำดับความสำคัญให้เป็นระบบและเผยแพร่ ทางสื่อต่างๆ ทั้งภาษาไทยและต่างประเทศ ทั้งนี้ “เพื่อให้ชาวโลกได้รับรู้คุณความดีของท่านเหล่านั้น อย่างเป็นระบบเพื่อเกิดความเลื่อมใสศรัทธา ในพระพุทธศาสนา อย่างยั่งยืน และเป็นข้อมูลกาเผยแผ่พัฒนาพระพุทธศาสนาอย่างเป็นระบบ”

๒) รัฐและมหาเถรสมาคมควรร่วมกันกำหนดนโยบายให้พุทธศาสนิกชนไปวัดในวันอาทิตย์เพื่อปลูกฝังให้คนไทยใกล้ชิดศาสนธรรมและสามารถหลักศาสนธรรมปรับใช้ในวิถีชีวิตตนได้ และควรตั้งสถาบันในการสร้างพระสงฆ์ทั่วไปและพระสงฆ์ระดับพระสังฆาธิการ โดยกำหนดนโยบายแผนและมาตรการในการพัฒนาศักยภาพของพระสงฆ์ให้เป็นผู้มีความพร้อมในด้านการบริหารจัดการองค์กรที่เป็นวัด เพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ เป็นแหล่งฟื้นฟูและพัฒนาจิตใจและพัฒนาตนให้ถึงพร้อมในการปฏิบัติภารกิจทั้ง ๖ ด้านของคณะสงฆ์ รวมทั้งเป็นกัลยาณมิตรของศาสนิกชน สามารถปลูกฝังและฝึกอบรมให้เยาวชนมีสัมมาทิฐิในการดำรงชีวิต โดยยึดแบบอย่างจากอัตชีวประวัติของพระเถระในอดีต

๓) วัดควรปรับเปลี่ยนบทบาทให้ทันกับสังคมในเชิงรุก คือ จัดโครงการและกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมโดยรวมและมีบทบาทในการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน โดยตั้งศา

สนิกชนเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมของวัดและพระเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมพัฒนาสังคมและชุมชน มีภาครัฐสนับสนุนงบประมาณ เพื่อให้การให้ยติระบบพุทธพาณิชย์ อันเป็นการลดความศรัทธาของศาสนิกชน และการทำลายกันในระบบทุนนิยมโดยวัดและพระสงฆ์มีส่วน

๔) ควรมีนโยบายให้พระสงฆ์นำแบบอย่างที่ดีในด้านศีลธรรมและจรรยา เพื่อปลูกศรัทธาให้เกิดขึ้นกับประชาชนในท้องถิ่น โดยดึงองค์ความรู้ในพุทธสาวกในอดีต เช่นพระสาวกสำคัญรูปอื่นๆ นอกจากพระสืวลี เป็นการให้ความสำคัญแก่วัดและพระสงฆ์ที่มีบทบาทให้การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน และพัฒนาเยาวชนและศาสนิกชน ตามบทบาทหน้าที่ ภารกิจการคณะสงฆ์ โดย การสนับสนุนด้านงบประมาณ การพัฒนาศักยภาพและเชิดชูยกย่องให้เป็นທີ່ประจักษ์แก่คณะสงฆ์

๕.๒.๒ ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

การศึกษาค้นคว้านี้มีข้อจำกัดอยู่เพียง ๓ ประเด็น คือ

ประเด็นที่ ๑ : เป็นการศึกษาประวัติความเป็นมาของพระสืวลีเถระ

ประเด็นที่ ๒ : เป็นการศึกษาบทบาทของพระสืวลีเถระที่ปรากฏในคัมภีร์พระพุทธศาสนาเถรวาท

ประเด็นที่ ๓ : วิเคราะห์อิทธิพลความเชื่อเรื่องพระสืวลีเถระที่มีต่อสังคมไทยปัจจุบัน

ยังมีประเด็นอื่นที่ควรศึกษา ผู้วิจัยขอเสนอแนะ ดังนี้

๑) ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบคุณธรรมด้านต่างๆ ของพระเถระ ด้านการปฏิบัติ และด้านการเผยแผ่

๒) ควรมีการศึกษาความนิยมของพระเถระในอดีตในด้านต่างๆ ว่ามีปัจจัยใดบ้างที่ส่งผลให้ท่านเหล่านั้นได้รับความนิยมอย่างมาก ในหมู่พุทธบริษัท

๓) ควรมีการศึกษาแนวคิดการออกแบบจำลองการสร้างรูปเคารพพุทธสาวกแต่ละท่าน ตามหลักพุทธศิลป์ และหลักการออกแบบการสร้างศิลป์

เรื่องของ **กฎแห่งกรรม** ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับพระสืวลีนี้ มีกล่าวถึงในเรื่อง พระขฑิรวนิยเรวตเถระ (ในอรหันตวรรค ของอรรถกถาพระธรรมบท ภาค 4) เฉพาะในส่วนบุพกรรมของพระสืวลีเถระสรุปได้ว่า

๑. สาเหตุที่พระสืวลีเถระเป็นผู้เลิศทางโชคลาภ (ดังพระพุทธทวณะว่า “เอตทคัมภิกขเว มม สาวกานํ ลาภินํ ยทิทํ สืวลีตา” แปลว่า ภิกษุทั้งหลาย พระสืวลีเถระนั้นเป็นผู้ที่เลิศกว่าภิกษุทั้งหลายที่เป็นสาวกทั้งหมดของตถาคตในทางมีลาภมาก) นั้นเพราะเป็นไปตาม **กฎแห่งกรรม** ที่กระทำในสมัยพระพุทธเจ้าพระนามว่า “วิปัสสี” ท่านพระสืวลีได้เกิดเป็นชาวบ้านนอกคนหนึ่งและท่านได้ร่วมถวายมหาทานกับชาวเมือง ซึ่งได้จัดถวายทานแก่พระราชา แต่ยังขาดเฉพาะน้ำผึ้งสด โดยท่านได้ถวายนํ้าผึ้งสด ซึ่งชาวบ้านได้ขอซื้อถึงหนึ่งพันกหาปณะ ทั้งที่น้ำผึ้งมีราคาไม่ถึงหนึ่งบาทด้วยซ้ำไป

แต่ท่านไม่ขายกลับขอเข้ามีส่วนร่วมในการถวายทานแก่พระวิปัสสิพุทธเจ้าพร้อมด้วยพระสงฆ์ 680,000 รูปด้วย ซึ่งด้วยอำนาจของพระพุทธเจ้าทำให้น้ำฝังนั้นมีปริมาณเพียงพอแก่พระสงฆ์ทั้งหมด

๒. สาเหตุที่พระสิวลีอยู่ในครรภ์พระมารดานานถึง 7 ปี 7 เดือน 7 วันนั้น เพราะ **กฎแห่งกรรม** หลังจากนั้นแล้วท่านได้ไปเกิดบนเทวโลก จากนั้นได้จุติมาเกิดเป็นพระราชาในกรุงพาราณสี ต่อมาท่านได้ยกทัพไปใช้ยุทธวิธีปิดล้อมเมืองหนึ่งนาน 7 ปี 7 เดือน โดยปิดล้อมเฉพาะประตูใหญ่ทั้ง 4 ด้าน แต่ชาวเมืองยังไม่ยอมแพ้ เพราะอาศัยประตูเล็กทั้ง 4 ด้านลอบออกไปหาอาหารและน้ำ พระราชมารดาของพระองค์ทราบข่าวจึงสั่งให้ปิดประตูเล็กทั้งสี่ด้วย จนถึงวันที่ 7 ชาวเมืองนั้นจึงฆ่าพระราชาของตนและถวายราชสมบัติแก่พระองค์ เมื่อสิ้นพระชนม์แล้วท่านได้ไปบังเกิดในนรกเพราะกรรมนั้นนานมาก คือ"ตราบเท้ามหาปฐพีนี้ หนาขึ้นได้ประมาณโยชน์หนึ่ง" จึงได้มาจุติในครรภ์มารดาในครั้งพุทธกาลดังกล่าว พระศาสดาได้ตรัสสรุปถึงบุรพกรรมของพระเถระอันเป็นไปตามความเชื่อมโยงของ **กฎแห่งกรรม** ไว้ดังนี้ “ภิกษุทั้งหลาย สิวลีไหม้แล้วในนรกสิ้นกาลประมาณเท่านั้น เพราะกรรมที่เธอล้อมพระนครแล้วยึดเอาในกาลนั้น ถือปฏิสนธิในท้องของมารดานั้นนั่นแหละ อยู่ในท้องสิ้นกาลประมาณเท่านั้น เพราะความที่เธอปิดประตูเล็กๆทั้ง ๔ เป็นผู้ถึงความเป็นผู้มีลาภเลิศมียศเลิศ เพราะความที่เธอถวายน้ำฝังใหม่ ด้วยประการอย่างนี้”